

μήτηρ του. Ἡ κυρία Ρεϊνόρου προσεπάθει νὰ ἀνανεώσῃ τὴν οὐμίλιαν τῆς χησεινῆς νυκτός, ἀλλ' αὐτὸς προσεπαίειτο, ὅτι δὲν ἐνόει, καὶ ὅταν αὐτὴ ἔκαμε λόγον περὶ τοῦ ἀντικειμένου, τὴν διέκαψεν ἀμέσως.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ Κάρολος Ρεϊνόρου ἤρξατο τοῦ βίου του, λαβὼν τὸ ἐξ ἐξήκοντα χιλιάδων ταλλήρων κληροδότημά του.

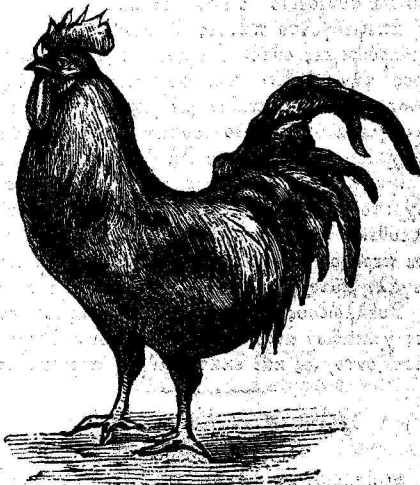
Πολλοὶ τὸν ἐθεώρουν ὡς εὐτυχέστατον γένον. Ἐὰν τοῦτο ἦτο ἀληθές ἢ ὄχι, τὰ ἐπόμενα δέλουσι τὸ ἀποδείξει.

[Ἐπεται τὸ τέλος.]

Ο ΠΛΑΝΗΣ ΙΤΑΛΟΣ

ΚΡΟΥΩΝ τὸ ὄργανον πρὸς τέρψιν περιφέρεται ζητῶν ἐλεημοσύνην. Οἱ παῖδες θεῶνται ἐκ τοῦ παραθύρου καὶ λαμβάνουσιν συμπάθειαν δι' αὐτὸν, λέγοντες τίς οἶδε εἴν οὗτος, θεωρῶν ἡμᾶς μετ' ἀγάπης δὲν ἀναμιμνήσκειται ἴσως, τῶν ἰδίων του τέκνων. Καὶ συμβούλιον λαβόντες κατέθεσαν τὸ δεκάλεπτον ὅπερ ἕκαστος εἶχεν καὶ τὸ ἔδωκαν εἰς αὐτόν.

Ο ΑΛΕΚΤΩΡ

Ὑπὸ τίνα ἐποψιν ἐξετάζεται ἐνταῦθα ὁ ἀλέκτωρ.— Διάφοροι αὐτοῦ παρὰ διαφοροῖς λαοῖς ὀνομασίαι.— Ἡ Τάναγρα πόλις ἀλεκτόρων.— Πόθεν γίνεται ἡ λέξις ἀλέκτωρ.— Διατὶ ὁ ἀλέκτωρ ἐξ ὄντος λογικοῦ μετεμορφώθη εἰς τὸ ὀμώνυμον πτηνόν.

ΔΕΝ πρόκειται νὰ πραγματευθῶμεν ἐνταῦθα περὶ τοῦ ἀλέκτορος ὑπὸ φυσιολογικὴν ἐποψιν. Διότι τίς ἐξ ὑμῶν δὲν γνωρίζει τὸ ὄραϊον καὶ ὑπερήφανον καὶ γενναῖον κατοικίδιον πτηνόν, τὸν ἀλέκτορα; Ποῖος ἐξ ὑμῶν δὲν ἐθεώρησε μετὰ θαυμασμοῦ τὴν ἐστεμμένην αὐτοῦ κεφαλὴν, τοὺς πυρῶδεις ὀφθαλμούς του, τὸ θαρραλέον ἐν τοῖς κινδύνοις καὶ τὴν ἐμφυτον αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀγῶνας ὀρμήν; Τίς δὲν γνωρίζει τὴν μεγάλην αὐτοῦ φροντίδα καὶ μέριμναν ὑπὲρ τῶν ἀλεκτοριδῶν, τὰς ὁποίας ὀδηγεῖ, ὑπερασπίζεται, προσκαλεῖ, ἀπειλεῖ καὶ ἀπομακρυνόμενας ἀναζητεῖ; Δὲν πρόκει-

ται λοιπὸν νὰ περιγράψωμεν τοῦ σουλτάνου τούτου τῶν ὀρνιθῶν τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα, ἀλλὰ πρόκειται νὰ διαλάβωμεν α) περὶ τῶν διαφορῶν αὐτοῦ ὀνομασιῶν παρὰ τοῖς διαφοροῖς λαοῖς καὶ ἰδίᾳ παρὰ τοῖς Ἑλλησι καὶ πῶς ἐξ ὄντος λογικοῦ ἐγένετο πτηνόν. β) πόθεν ἦλθον οἱ ἀλέκτορες εἰς τὴν Εὐρώπην. γ) τίνας σύμβολον ἦτο παρ' Ἑλλησι καὶ Ῥωμαίοις καὶ πῶς θεωρεῖται καὶ ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ δ) πόθεν εἰσῆχθη ἡ συνήθεια τοῦ τιθέναι ἀλέκτορας ἐπὶ τῶν κωδωνοστασιῶν, πύργων καὶ δημοσίων οἰκοδομῶν. Περὶ τούτων καὶ ἄλλων πολλῶν πρόκειται νὰ διαλάβωμεν.

Α.

Αἱ διαφοροὶ παρὰ διαφοροῖς λαοῖς ὀνομασίαι τοῦ ἀλέκτορος εἰνὲ κυρίως ὀνοματοποιημέναι, ἐδόθησαν δηλ. ἐκ τῆς φωνῆς αὐτοῦ κο-κο-κο, δι' ἧς συνήθως καλεῖ τὰς ὀρνιθὰς ἢ ἀλεκτοριδὰς. Οὕτως οἱ Γάλλοι ὀνομαζοῦσιν αὐτὸν *coq*, οἱ Ἀγγλοὶ *cock* ἐπίσης, οἱ Ἄλβανοι *cososch* καὶ ἡμεῖς καλοῦμεν αὐτὸν κόκορον καὶ κόκοτον. Περίεργον δὲ εἶνε ὅτι καὶ ἐν τῇ Σανσκριτικῇ λέγεται *kukuta*, ἧτις εἶνε καθαρῶς ὀνοματοποιημένη. Κατ' ἀποκοπὴν ἡμεῖς ἐσχηματίσαμεν τὸ θηλυκὸν *κότα*, ἐννοοῦντες τὴν ὀρνιθα.

Ἡ λατινικὴ λέξις *gallus*, ἐξ ἧς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Ἰταλίας ἐσχηματίσθη ἡ *gal*, *gath*, *gallo*, *jal*, *jan*, *galina* καὶ *gallina*, ἔχει τὴν ἀρχὴν ἐν τῇ σανσκριτικῇ, ἐν ᾧ αἱ λέξεις *gri*, *gar*, *gal* σημαίνουσι τὸ ἄδειν. Ἐκ τῶν λέξεων τούτων ἐσχηματίσθησαν ἄλλαι σανσκριτικαί, ζενδικαί, γερμανικαί, κελτικαί καὶ σλαβικαί δηλοῦσαι τὴν βοήν, τὸν θόρυβον. Ἐκ τῆς σανσκριτικῆς ἔχει τὴν ἀρχὴν καὶ ἡ περσικὴ λέξις *gál* δηλοῦσα πρὸς τοῖς ἄλλοις τὴν βοήν, τὸν θόρυβον.

Γνωρίζετε, ὅτι ἐν Βοιωτίᾳ ὑπῆρχε πόλις τις ὀνομαζομένη Τάναγρα ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὀχθῆς τοῦ Ἀσωποῦ ποταμοῦ, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι ἐφημίζοντο ἐπὶ φιλοπονίᾳ καὶ εὐεξίᾳ καὶ οἱ ἀλέκτορες αὐτῆς ἦσαν ὀνομαστοὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸ πρὸς τὰς μάχας θάρρος. Ὅθεν ἡ φράσις ὄρνις *Ταναγραϊκός*, δηλοῦσα ἀλέκτορα ἀνδρείον καὶ μάχιμον. Ἄν καὶ ἡ γνώμη σοφοῦ τινας, τοῦ Βοχάρτου (*Bochart*) δὲν φαίνεται ἡμῖν ὀρθή, ἀναφέρομεν ὁμῶς αὐτὴν χάριν περιεργίας. Κατ' αὐτὸν ἡ πόλις κατοικήθη ὑπὸ Φοινίκων τὸ πρῶτον καὶ ὀνομάσθη *Tarnegoi*, ἐξ ἧς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐσχηματίσθη ἡ Τάναγρα. *Tarne gol*, λέγει, ἐσήμαινε πόλιν ἀλεκτόρων καὶ ὁ Ταναγραῖος ἐλαμβάνετο συνώνυμον τοῦ ἀλέκτορος, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ Λουκιανοῦ ἀντὶ τοῦ Σαμίου Ταναγραῖος (δηλ. ἀλεκτροῦν) ἀναπέφνηας».

Κατὰ τοὺς νεωτέρους ἡ πόλις ἐσήμαινε τόπον λέβητος, χαλκείου, ἀγγείου χάλκινου.

Ἡ λέξις ἀλέκτωρ κατὰ τινὰς μὲν παράγεται ἐκ τοῦ στερητικῆς α καὶ τοῦ ῥήματος λέγω, τὸ κοινοῦμαι, ἀναπαύομαι δηλοῦν καὶ σημαίνει ὁ ἀλέκτωρ, τὸ ζῶν ὅπερ δὲν ἀναπαύεται, δὲν κοιμᾶται, τὸ ἀκοιμητον. Κατ' ἄλλους πάλιν ὁ ἀλέκτωρ ἐκλήθη οὕτω, διότι

εγείρει ημάς εκ του λέκτρου, τούτέστιν εκ τής κλί- νης. Αν ή λέξις έχη σχέσιν προς τή λέκτωρ και ήλεκτρον ες ανάγκης υποτίθεται ότι δι' αὐτοῦ ἐδή- λουν οί Ἕλληνας τή ζῶον τή έχον λάμποντας, πυρῶ- δεϊς ἀθάλαμους.

Και ταῦτα μὲν περί τῶν ἀνομασιῶν τοῦ ἀλέκτο- ρος. Ἀλλά πῶς ὁ ἀλέκτωρ ὄν λογικόν μετεμορφώθη εἰς πτηνόν; Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνας ὡς ἐπλασαν ὅτι ἡ Φιλο- μήλα μετεμορφώθη εἰς χελιδόνα, ἡ Πρόκη εἰς ἀπ- δόνα και ὁ Τηρέυς εἰς ἐσποπία (Τζαλαπτερινόν) ὡς ἐμυ- θολόγουν ὅτι ἡ Ἀλκυόνη μετεμορφώθη εἰς τή ὀμῶνυ- μον πτηνόν και ὁ Κηῦς εἰς τή θαλάσσιον πτηνόν τήν κολυμβίδα ὡς και περί ἄλλων πολλῶν πτηνῶν ἠρέ- σκοντο πλάττοντες ὅτι ἐξ ἀνθρώπων ἐγένοντο τοι- αῦτα, οὕτω και περί τοῦ ἀλέκτορος ἐμυθολόγησαν ὅτι ὄν λογικόν πρότερον ὄν μετεμορφώθη εἰς τή ὀμῶνυμον πτηνόν ὑπό τοῦ Ἄρεως, ὅστις ἐτιμώρησεν οὕτως αὐτόν, διότι ταχθεῖς ποτε νά μένη ἄγρυπνος φύλαξ και νυστάξας ἐκοιμήθη. Ὁ ἀλέκτωρ ἔκτοτε παθῶν και φοβούμενος τόν κύριον αὐτοῦ μένει καθ' ὄλην τήν νύκτα ἀγρυπνῶν και ἐγρηγορῶς και καθ' ἐκάστην ὥραν κράζων, ἰδίᾳ δέ κατά τήν πρωίαν. Τούτο, ὡς εἴ- δομεν, δηλοῖ και αὐτῶ τή ὀνομά- του, ἐμφαίνων τή μὴ κοιμώμενον, τή ἐγρηγορῶς ζῶον.

[Ἐπεται συνέχεια.]

Κύριε συντάκτα τής «Ἀθηναίδος».

Ἐν τῷ φύλλῳ τής Α'. Αὐγούστου τοῦ ε. ε. τής ἐξαιρέτου και κοινωφελούς ἐφημερίδος ταύτης ἐν σε- λίδι 149 ἐν ταῖς ποικίλοις ἀναφέρετε ὅτι «παρά διακεκριμένου ἱατροῦ συγκιστάται εἰς τούς λοουμένους ἡ ἐμφραξίς διὰ βάλβακος τῶν ὠτων» διότι παρε- τηρήθη ὅτι ἐν θεραπευτηρίῳ τῶν ὠτων ἑκατοντάδες κάθε ἐποχῆν ἐπισκέπτεσθαι τῶ κατάστημα βλαφθέν- τες ἐκ τῶν λουτρῶν.

Τό τοιοῦτον δέν εἶναι νέα παρατήρησις, και ἀναρ- μοδίως θεωρεῖτε ὡς ἴδιον τοῦ διακεκριμένου εὐρωπαϊοῦ ἱατροῦ διότι καλῶς ἐγνώριζον τούτο οἱ ἀρχαῖοι ὁ πρόμη καθηγητής τής Ἱατρικῆς κύριος Πύρλας ἐν τινι ἀρθρῳ περί θαλασσιῶν λουτρῶν δημοσιευθέντι ἐν τῇ ἐφημε- ρίδι τῷ «Μέλλον» μεταξύ πολλῶν σπουδαίων παρα- τηρήσεων λέγει ὅτι «οἱ ποιούντες θαλάσσια λουτρά πρέπει νά προσέχωσι ἵνα μὴ ἐν τοῖς ὠσι ἐμμερη ὑδῶρ διότι βλάβη ἐκ τούτου τῇ ἀκοῇ ἐπιγίγνεται». Τούτο δέ ἀναφέρει και ὁ ἀρχαῖος ἱατρός Ἀγαθίνος εἰς τὰ περί λουτρῶν ἀναφερόμενα αὐτοῦ παρά τοῦ Ὀριδασίου.

Εἰς τῶν συνδρομητῶν.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἡ ἐλαία ἐφύτεύθη ἐν Καλλιφρονίᾳ και τῇ μεσημβρινῇ Καρολίῃ μετ' ἐπιτυχίας, ἀλλ' ὅμως και πρὸς παραγωγήν προϊόντος χάριν ἐμπορίας. Τά ὑπουργεῖον ὅμως τής Γεωρ- γίας ἐν Ἀμερικῇ παροτρύνει εἰς τήν φύτευσιν τής ἐλαίας ὡς μέρους τής ἀμερικανικῆς παραγωγῆς. Ἐξέδωκε μάλι- στα και ἐντύπους ὁδηγίας πρὸς καλλιέργειάν τοῦ δένδρου τούτου ἐκ τοῦ ὁποῖου ἡ Βλάσς πορίζεται τὸ ἐν τρίτον τῶν εἰσοδημάτων τής.

* * * Καί ἡ παραγωγή μετάξης ἤρξατο ἐπιδωκομένη ἀπό τοῦ ἔτους 1876, ἐν τῇ πολιτείᾳ τής Ἀλάσκας. Διὰ τί λέγουσιν οἱ ἀμερικανοὶ τὰ 6.000.000 δολλάρια τὰ ὁποῖα δίδουεν εἰς τήν εἰσαγομένην μετάξαν νά μὴ τὰ ὠφελῆται ὁ τόπος. Κατάλληλος γῆ πρὸς φύτευσιν μωρεῶν ἀγοράζε- ται ἀντὶ 4 ἕως 20 δολλάρων τὸ ἄκρον (2 3/4 ἀκρέμματα) και ἄγροὶ μέχρις εἰκοσιν ἀκρῶν ἢ και δλιγώτερον δύνανται νά δίδωσιν ἐργασίαν και διατήρησιν εἰς ὀλοκληρον οἰκο- γένειαν.

* * * Ἀναποκριτῆς ἀγγλικῆς ἐφημερίδος γράφει ἐκ Κύ- προῦ ὅτι διεραγνῆς Ἕλλην γινώσκοντῆν Ἀγγλικῆν ἐξή- τησεν παρ' αὐτοῦ 10 σελ. τήν ἡμέραν και τήν τροφήν και κατοικίαν του. Ἡ ἀπαίτησις ἐφάνη εἰς τόν Ἀγγλον ὑπερ- βολικῇ και δέν τόν ἔλαβεν εἰς τήν ὑπηρεσίαν του.

* * * Δι' ἐν δωμάτιον μικρὸν και στενόχωρον με μίαν κλίνην και οὐδέν ἕτερον ἐπιπλον ἐν Ἀθήναις ἐζητήθη ἐνοί- κιον ἐξ σελλινία τήν ἡμέραν.

* * * Τὸ ἐκ τής πωλήσεως τῶν ἀδαμάντων τής πρώην βασιλείσσης τής Ἰσπανίας Ἰσαβέλλας ἀπέφερε πῶσον τριῶν και ἡμίσεως ἑκατομ. φράγκων. Οἱ ἀδάμαντες ἐνός διαστή- ματος μόνον ἠγοράσθησαν παρά διαφόρων ἀντὶ τοῦ ποσοῦ 166,615 φρ.

* * * Ἡ Ἱερουσαλήμ ἔχει ἐν συνόλῳ κατοίκους Ἰουδαίους περί τὰς 13,000, ἦται περί τὸ τρίτον ὀλοκληροῦ τοῦ πλη- θυσμοῦ.

* * * Σιδηροδρομοὶ περί τήν γῆν. Ἀμερι- κανικῇ τις ἐφημερίς προτείνει σχέδιον σιδηροδρόμου, διὰ τοῦ ὁποῖου θά συνδεῖτο ὁ παλαιός πρὸς τόν νέον κόσμον, οὕτω δέ θ' ἀπεφεύγοντο πάντες οἱ κινδῶνοὶ τοῦ Ἀτλαντι- κοῦ. Ὁ σιδηροδρόμος οὗτος θά ἦναι τήν ἀμερικανικῆν ἡ- πειρον πρὸς τήν Ἀσίαν και Εὐρώπην σιδηροδρόμος ἐκ Βασιγκτῶνος ἐπὶ Περρούπολιν, με μόνον διάστημα 40 μι- λίων ὕδατος μεταξύ τῶν δύο τούτων μεγάλων πόλεων τοῦ νέου και ἀρχαίου κόσμου, ὅπερ θά ἦτο ἡ ἀπό τοῦ ἀκρωτη- ρίου ὁ «Πρίγκηψ τής Ουαλλίας» ἐπὶ τής ἀμερικανικῆς ἡ- πείρου μέχρι τοῦ «Ἀνατολικοῦ ἀκρωτηρίου» ἐπὶ τής Ἀσια- τικῆς κατευθείαν ἀπέναντι τὸ ἐν τῷ ἑτέρῳ. Τὸ διάστημα τούτο εἶναι περίπου ὅσον και τὸ ἀπό τοῦ Δόβερ εἰς Καλαί. Ἐάν ἡ μεγάλη αὕτη ὄδὸς ἦναι νά κατασκευασθῇ ὁ κιν- δυνός τοῦ Σουελλῶδος Ἀτλαντικοῦ θ' ἀπεφεύγετο, και ἐ- κατοπτάδες χιλιάδων ἀνθρώπων και γυναικῶν και παιδῶν ἐπῆ- σίας θά ἐσώζοντο, ὡς και ἑκατομμύρια περιουσίας.

Ἀδεις Διήγηματος ΙΑ'

Ἰδρωσ—ὑδῶρ.

Ἐλυσαν δ' αὐτὸ οἱ κκ. Γ. Α. Γρηγοριάδης και ὁ καλὸς στοιχειοθέτης τής «Ἀθηναίδος» Ἀνδρέας Λαδιανός.

Ἀδεις Γρίφου 7.

Ε—ρις—Κεα—σι—μυ—ον—ια—μυς—ητα

Ἐρις και ἀσυμφωνία μιστῆ.

Ἐλυσαν δ' αὐτὸν οἱ κκ. Κωνσ. Γ. Χρηστοφῆς, Α. Ρω- μαϊδῆς και Γ. Α. Γρηγοριάδης.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΙΒ'.

Με τὰ πρῶτὰ μου τὰ δύο
μίαν νῆσον σχηματίζω,
νῆσον ἠρωϊκωτάτην.

Ἐπαρχίαν με τὰ ἄλλα
δύο μου προσδιορίζω
τῆς Τουρκίας ἐγγυτάτην.

Ἐν συνόλῳ εἶμαι νῆσός
ὄχι στεῖρα σοφῶν νόσων
ἀλλὰ ἄγονος ἠρώων.

Γ. Α. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ.